

regem quam regnum oculo carere, praefat regem quam regnum claudicare: nec enim corporis deformitate animus fædatur, sed pulcritudine animi corpus ornatur.

(a) Curtij locus est lib. vi. cap. 5. §. 29. ad quem cum Freinsheimus plura non incongrua notavisset, subjungit verba Petri Cunsi, qui Curtium tacite reprehenderit, Quare profecto non jam barbarorum illud duntaxat, sed hominum etiam exultissimorum est, majestatem corporis venerari, magnorumque operum illos capaces putare, quos eximia specie natura donavit. Aristotelis, maximi autoris, scitum est, si qui nascantur tanto utris corpore excellentiores, quanto simulacris hominum antecellunt Deorum imagines, dignos videri reliquos, qui bis serviant.

De Tertia.

Hec audiemus Justum Lipsium ex libro secundo Politicorum. Capite nempe tertio verum & legitimum Principatum sic definit, quod sit unius imperium, moribus aut legibus delatum, susceptum gestumque parentium bono. Quod si quæras, Uniusne viri an fœminæ intelligat imperium, respondet ille, Utriusque, sed illius (viri) maximè, quia jubet sic natura. Τότε γάρ αἱρέει Φύσης ἡγέρεος ἡγεμονία τερροῖ, Quicquid masculum, natura magis factum ad imperandum quam fœminum. Etiam ratio; nam palam est quod ille conditor nostri Deus fœminis quidem peccatus instruxit dolis, sed vim negavit; nec constantiam dedit (nulla diu fœmina pondus habet); ne prudentiam quidem plenè, & plerumque muliebre consilium deterius. Atqui hæc imperij sunt vera instrumenta. Sed adde & vitia: quia non imbecillis tantum & impar laboribus hic sexus, sed si licentia adsit, sœvus, ambitionis, saepelubricus. Quam in lubrico tunc Respublica? Nec enim fœmina, amissâ pudicitia, alia abnuerit. Denique indecorum & servum nimis hoc servitum. Doctor meus (Tacitum intelligit) de barbarâ quapiam gente, Fœmina dominatur